

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/186/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619202497
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4619202497.4

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Mýtňa 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07 právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, P.O.Box 205, Bratislava, proti žalovanej : X. I., C.. XX.X.XXXX, XXX XX S. Č.. XX, o zaplatenie 414,08 eur s príslušenstvom , takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 349,97 eura z a s t a v u j e .
- III. Súd žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Žalobca podal žalobu dňa 22.10.2019, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 414, 08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 4.4.2017 do zaplatenia, ktorý žalobný návrh dňa 8.10.2020 upravil tak, že žiadal, aby žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 64, 11 eur s príslušenstvom , pričom zároveň uviedol, že z dôvodu čiastkovej platby berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 111, 64 eur a 223, 28 eur späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 1.2.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 1000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná pôžičku zaplatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 27, 70 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.674, 6 eur, pričom ku dňu podania žaloby žalovaná z vyššie uvedenej sumy uhradila sumu 837 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku , resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, tj. v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, žalobca listom zo dňa 26.1.2017 - predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok , na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila a žalobca využil oprávnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka a dňa 19.3.2017 úver zosplatiť , o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 29.3.2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 414, 08 eur. Žalobca si týmto uplatnil aj zákonné úroky z omeškania a to od 6.teho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v sume 82,46 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 2.236, 33 eur, pričom uhradila sumu 837,3 eur, ktoré boli riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Písomným podaním zo dňa 17.6.2020 žalobca uviedol, že z dôvodu úhrad zo strany žalovanej ku ktorým došlo počas súdneho konania berú žalobu v časti o zaplatenie súm 223, 28 eur a 111, 64 eur späť a žiadajú konanie zastaviť. K týmto platbám došlo 16.9.2019, 16.10.2019, 18.11.2019, 16.12.2019, 15.1.2020, 17.2.2020, 18.3.2020, 15.4.2020, 29.5.2020, 15.7.2020, 17.8.2020, kedy boli uhradené sumy 27,91 eur, okrem 29.5.2020, kedy žalovaná uhradila 55, 82 eur.

2. / Uznesením OS Topoľčany sp.zn. 11Csp186/2019 zo dňa 15.6.2020 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca: VÚB a.s. a na jeho miesto vstúpi nový žalobca: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 17.7.2020.

3. / Žalovaná na pojednávaní dňa 21.10.2020 uviedla, že čo sa týka časti späťvzatia žaloby, s týmto súhlasí, nakoľko je pravdou, že platila v období po podaní žaloby tieto sumy, pričom pokiaľ neplnila v minulosti svoj dlh bolo to z toho dôvodu, že utrpela úraz nohy - operáciu kolena v dôsledku čoho mala omeškania s dvomi splátkami.

4./ Dokazovaním vykonanom na pojednávaní a to oboznámením sa so spisovým materiálom - notárskou zápisnicou na čl. 4 - 7, prílohou I projektu na čl. 8, predžalobnou upomienkou na čl. 10 , oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na čl. 11, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na čl. 11 - 15, prehľadom splátok a úhrad na čl. 16 - 17 a zistil tento skutkový stav:

Strany v spore uzatvorili dňa 1.2.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - bezúčelovom, kde výška pôžičky bola 1000 eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli 674, 60 eur, priemerná hodnota RPMN 29, 89 %, RPMN (X 24, 98%), prvá splátka splatná dňa 20.3.2016, odplata 24,98 %, ďalšie splátky splatné 20.teho dňa v mesiaci, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy s počtom splátok 60, s výškou splátky 27, 91 eur, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 25%, s termínom konečnej splatnosti 20.2.2021, najvyššou prípustnou výškou odplaty 25, 98%.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.1.2017 , ktorá jej bola doručená 6.2.2017 bola žalovaná upozornená, že ak do 5.3.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2016, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Dňa 29.3.2017 bola žalovaná oboznámená, že vzhľadom k tomu, že dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, jej dlh z úverovej zmluvy č. 6227016 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka ku dňu oznámenia predstavuje sumu v celkovej výške 985, 27 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 837, 30 eur.

5. / Podľa § 53 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, to neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy , ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

6./ Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 524 odsek 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 odsek 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

7./ Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť v časti, súd žalobu v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť z časti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Vzhľadom k tomu, že žalovaná po podaní žaloby čiastočne plnila žalobcovi dlh a to celkom vo výške 335,42 eura s poukazom na dispozičné právo žalobcu, ktorý žiadal konanie v tejto časti zastaviť, ako aj v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky, súd rozhodol tak, že konanie v tejto časti zastavil.

8./ Súd nemal závažnejšie pochybnosti o tom, že zmluva o úvere prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Strany v konaní nespochybnili skutočnosť, že v tomto prípade bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1000 eur a že úver nebol splácaný riadne a včas. Tak isto žalovaná nespochybnila tvrdenia žalobcu, že na úverový účet bola zaplatená celkom suma 1.172,22 eur. Skutočnosť ohľadne výšky splatenia úveru boli preukázané aj listinnými dôkazmi - prehľadom splácania do predčasného zosplatenia na čl. 16-17, kde sa uvádzajú sumy úhrad. V prejednanom spore o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná obsahová náležitosť, ktorú podľa zákona o spotrebiteľských úveroch takáto zmluva musí obsahovať. V zmluve absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Zmluva obsahuje len údaj o výške, počte a termínoch anuitnej splátky a to 60 splátok po 27,91 eur so splatnosťou k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Vychádzajúc z citovaného § 11 písm. a) o spotrebiteľských úveroch, zákon absenciu uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespája s následkom neplatnosti zmluvy. Poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd v prejednanom spore spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. V nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bírovej) súd uvádza, že tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť vyššie uvedený právny záver o tom, že spotrebiteľský úver v prejednáanej veci je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže ide o rozpor medzi Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a vnútroštátnym zákonom o spotrebiteľských úveroch je potrebné vyriešiť otázku, či smernici možno priznať priamy alebo nepriamy účinok. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v otázke priameho účinku smerník v spore medzi jednotlivcami v zásade platí

zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce mu povinnosti ako také sa nemôže použiť vrámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Preto priamy účinok smernice je v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec domáha svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie Smernice medzi jednotlivcami. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, teda eurokomfortne. Tento eurokomfortný výklad však nie je absolútny. Nemôže nahradiť výslovné znenie vnútroštátneho zákona. Súd v danom prípade zastáva názor, že smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok, nakoľko vzhľadom na výslovnú úpravu ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) o Spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o úvere by nepriznanie nepriameho účinku smernice znamenalo výklad contra legem. Súd ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spočívajúce v nerozčlení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a neurčení jasných termínov ich splatnosti považuje tiež za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. a) a o) Občianskeho zákonníka. V prípade nečlenenia splátok úveru na splátky istiny, úrokov a jednotlivých ďalších nákladov úveru a neuvedenie jasného termínu splatnosti z každej z položiek istiny a nákladov úveru spotrebiteľ od samého počiatku síce vie, že celkovú čiastku, ktorú sa zaviazal veriteľovi zaplatiť má plniť mesačnými splátkami v dohodnutom počte a výške. Od počiatku však nevie koľko má hradiť na istinu a koľko a kedy má zaplatiť na tu ktorú odplatu veriteľovi, teda na úroky jednotlivé poplatky za úver a podobne. Veriteľ pritom od začiatku má o týchto skutočnostiach vedomosť, pričom spotrebiteľovi túto informáciu neposkytne. Je to teda veriteľ, ktorý svojvoľne podľa vlastného uváženia priradzuje platby spotrebiteľa a určuje akú časť a kedy použije na splátku istiny, akú a kedy na tú, ktorú svoju odmenu (úroky, poplatky a podobne). Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť túto činnosť veriteľa kontrolovať. Ak by si aj spotrebiteľ aktívne vyžiadal tzv. amortizačnú tabuľku, nič to nemení na skutočnosti, že priradenie splátok spotrebiteľa k istine a jednotlivým položkám nákladov úveru zaplateným do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky by aj tak bolo v réžii veriteľa a spotrebiteľ by nemal žiadnu možnosť to ovplyvniť. Súd zastáva názor, že spotrebiteľ musí od počiatku mať vedomosť o tom, ako veriteľ bude priradzovať jednotlivé splátky k istine a k ostatným položkám nákladov spojených s úverom a veriteľ musí túto skutočnosť spotrebiteľovi na začiatku oznámiť. Inak sa jedná o nekalú obchodnú praktiku v zmysle citovaného § 7 ods. 2 písm. b) Zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s citovaným § 7 ods. 4 a 8 ods. 3, 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Informácia o splácaní odmeny veriteľovi, teda úrokov jednotlivých poplatkov a podobne je pre spotrebiteľa jednou z najpodstatnejších informácií v zmluve o spotrebiteľskom úvere vôbec. Veriteľovi pritom nemôže robiť problém túto informáciu do zmluvy včleniť. Informáciu však do zmluvy zámerne nevkladá a skrýva ju. Takouto obchodnou praktikou je veriteľom spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ pre uzavretím zmluvy nemá možnosť oboznámiť sa v akej výške bude mesačne splácať istinu úveru a v akej výške bude platiť jednotlivé odmeny veriteľovi a iba veriteľ určuje aká časť bude na čo použitá. Spotrebiteľ nemá možnosť do toho akokoľvek zasiahnuť.

V prejednávanej spore žalovaná nepoprela a vykonaným dokazovaním nepovažoval súd za spochybnenú skutočnosť, že žalobca žalovanej titulom úveru poukázal na úverový účet peňažné prostriedky vo výške 1000 eur a žalovaná tak isto nepoprela tvrdenie žalobcu, že na úverový účet zaplatila celkom čiastku 1.172,22 eur. Vychádzajúc zo záveru, že úver v predmetnom spore je bezúročný a bez poplatkov, súd preto mal za to, že žalovaná vrátila celú istinu úveru, nakoľko celkom zaplatila doposiaľ 1.172,22 eur a preto súd žalobu žalobcu zamietol. Na základe listinných dôkazov - predžalobnej upomienky na čl. 10 v kontexte s ďalšími okolnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo ako aj skutočnosti, že žalovaná tieto skutkové tvrdenia nepoprela možno prijať záver, že banka žalovaná na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky upozornila. Žalovaná tiež nepoprela a vykonaným dokazovaním súd nemal vážnejšie spochybnené, že listom zo dňa 29.3.2017 žalobca žalovanej uplatnenie práva podľa § 565 OZ riadne oznámil.

Dojednanie úroku a jeho uplatnenie v konaní vo výške 25% ročne považuje súd za rozpor s dobrými mravmi čo do jeho výšky, nakoľko súd sa oboznámil s priemernými úrokovými sadzbami zverejnených na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, pričom ku dňu 1.2.2016 úvery do 60 mesiacov a to spotrebiteľské, boli úročené vo výške 9,91 %. Z toho je zrejmé, že výška zmluvného úroku 25% niekoľkonásobne prekračuje uvedenú úrokovú mieru Národnou bankou Slovenska. Preto i v tejto časti čo do zmluvného úroku bolo potrebné zmluvu o úvere v tejto časti posúdiť za neplatnú. Pretože ako je vyššie uvedené dojednanie úroku je v rozpore s dobrými mravmi, a v takom prípade nie je splnená podmienka ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ predmetná zmluva takúto

náležitost' neobsahuje, túto treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z.).

9./ Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

V predmetnom konaní bola úspešnejšia žalovaná, táto si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.